

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 2004 r.

w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny, oraz właściwości organów w tych sprawach

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i sposób przygotowania i wykorzystania transportu samochodowego, kolejowego, lotniczego, morskiego, żeglugi śródlądowej oraz infrastruktury drogowej i kolejowej na potrzeby obronne państwa, a także ich ochrony w czasie wojny, oraz właściwość organów w tych sprawach.

§ 2. Użyte na potrzeby rozporządzenia określenia oznaczają:

- 1) drogownictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kołowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą drogową;
- 2) drogowy odcinek lotniskowy — odcinek drogi publicznej przystosowany do startów i lądowań samolotów wojskowych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217.

- 3) dublujące mosty drogowe — mosty budowane w ustalonych osiach z konstrukcji składanych w przypadku zniszczenia mostów stałych;
- 4) infrastruktura transportowa — linie transportowe, budowle, budynki i urządzenia wraz z zajętymi pod nie gruntami, przeznaczone do prowadzenia ruchu pojazdów, utrzymania i obsługi środków transportu lotniczego, morskiego i żeglugi śródlądowej oraz zapewnienia bezpieczeństwa;
- 5) kolejnictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kolejowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą kolejową;
- 6) morski potencjał przeładunkowo-transportowy — statki i okręty oraz porty morskie z ich możliwościami w zakresie przewozów i przeładunków, z uwzględnieniem specyfiki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”;
- 7) obszar infrastruktury państwa w zakresie transportu lotniczego — kluczowe elementy infrastruktury lotniskowej, których uszkodzenie lub zniszczenie ograniczałoby lub uniemożliwiłoby funkcjonowanie transportu lotniczego, w tym w szczególności porty lotnicze, lotniska, lotnicze urządzenia naziemne

oraz systemy, obiekty i urządzenia zarządzania ruchem lotniczym;

- 8) osłona techniczna infrastruktury transportowej — kompleks przedsięwzięć planistycznych, organizacyjnych i logistycznych, realizowanych przez jednostki pozamilitarne i Siły Zbrojne w celu likwidacji zniszczeń i uszkodzeń sieci transportowej powstałych wskutek działań militarnych, katastrof, awarii lub naturalnego zużycia;
- 9) plan osłony technicznej — dokument obejmujący kompleks przedsięwzięć planistycznych, organizacyjnych, technicznych i materiałowego zabezpieczenia do zapewnienia sprawnej odbudowy zniszczeń i utrzymania przejezdności sieci drogowej i kolejowej;
- 10) skoncentrowany transport samochodowy — środki transportu pasażerskiego i towarowego transportu drogowego, zgromadzone w wytypowanych przedsiębiorstwach przewozowych lub jednostkach organizacyjnych transportu samochodowego, dysponujących bazą obsługi i napraw pojazdów mechanicznych oraz możliwościami dezaktywacji i odkażania środków transportu samochodowego — w celu zapewnienia skutecznego kierowania przewozami w czasie wojny, a także sprawnego odtwarzania zdolności transportu samochodowego po uderzeniach bronią masowego rażenia.

§ 3. Organy administracji publicznej oraz kierownicy jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez te organy, a także dla których są one organami założycielskimi, kierownicy urzędów i instytucji państwowych oraz władze organizacji społecznych uwzględniają potrzeby obronne państwa w zakresie transportu, stosownie do zakresu działania.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw transportu sprawuje koordynację w zakresie przygotowania i funkcjonowania transportu na potrzeby obronne państwa w czasie pokoju, podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. W ramach koordynacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu w szczególności:

- 1) wdraża wymagania techniczno-obronne w zakresie budowy i modernizacji obiektów infrastruktury transportowej;
- 2) ustala w czasie pokoju kierunki rozwoju transportu, infrastruktury transportowej znaczenia obronnego, a także sprawuje nadzór nad przygotowaniem systemu transportowego do funkcjonowania w czasie wojny;
- 3) w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala kierunki rozwoju produkcji, importu, dostaw urządzeń i środków transportu oraz określa wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać;
- 4) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustala wymagania obronne do założeń, progra-

mów i planów rozwoju nauki i techniki w dziedzinie transportu, drogownictwa i kolejnictwa oraz uwzględnia je w pracach naukowo-badawczych i rozwojowych;

- 5) podejmuje stosowne przedsięwzięcia w zakresie zawierania i realizacji umów międzynarodowych dotyczących współpracy w dziedzinie rozwoju transportu oraz zapewnienia potrzeb przewozowych Sił Zbrojnych i sojuszniczych sił wsparcia, realizowanych w ramach obowiązku państwa gospodarza.

§ 5. Minister właściwy do spraw transportu planuje kompleksowe wykorzystanie transportu podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny na potrzeby:

- 1) jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych, jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji i jednostek stanowiących bazę specjalnie tworzonych jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji, jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz formacji obrony cywilnej;
- 2) organów władzy i administracji publicznej, sądów i jednostek prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej, urzędów i instytucji państwowych oraz władz organizacji społecznych, wykonujących zadania obronne, a także jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez organy administracji rządowej, oraz dla których są one organami założycielskimi.

§ 6. Świadczenie usług transportowych podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny obejmuje, z uwzględnieniem ustalonych priorytetów, w szczególności przewozy:

- 1) wojskowe;
- 2) związane z utrzymaniem porządku i zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) związane z utrzymaniem produkcji przemysłowej, w tym zapewniające potrzeby Sił Zbrojnych, oraz związane z funkcjonowaniem łączności i energetyki, a także z zaopatrywaniem morskich jednostek pływających, wykonujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych;
- 4) materiałów, sprzętu i środków niezbędnych do realizacji zadań w ramach obrony terytorium kraju, ochrony ludności, ochrony zdrowia i utrzymania ciągłości funkcjonowania transportu i poczty;
- 5) związane z ewakuacją ludności i poszkodowanych, a także formacji obrony cywilnej uczestniczących w akcjach ratowniczych;
- 6) podstawowych artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności;
- 7) związane z ochroną i ewakuacją dóbr kultury o wysokiej wartości zabytkowej;

- 8) związane z ochroną i przemieszczaniem innych dóbr materialnych;
- 9) sanitarne;
- 10) osób, w tym przejazdy:
  - a) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, osób posiadających karty powołania oraz karty przydziału do jednostek zmilitaryzowanych i formacji obrony cywilnej,
  - b) pracowników ochrony zdrowia i ratownictwa,
  - c) pracowników urzędów państwowych,
  - d) pracowników zakładów produkcyjnych.

§ 7. Przejście transportu oraz drogownictwa i kolejnictwa na zasady działania w czasie wojny następuje podczas podwyższania gotowości obronnej państwa.

§ 8. Ministrowie właściwi do spraw transportu, gospodarki morskiej i gospodarki, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, opracowują plany zamierzeń rzeczowo-finansowych i organizacyjnych, zapewniające realizację zadań obronnych przez transport oraz drogownictwo i kolejnictwo.

§ 9. Potrzeby obronne, o których mowa w rozporządzeniu, uwzględnia się w budżecie państwa oraz w programie pozamilitarnych przygotowań obronnych, przez określenie środków na inwestycje obronne oraz ustalenie limitów wydatków obronnych.

§ 10. Minister Obrony Narodowej, we współdziałaniu z właściwymi ministrami, zapewnia w czasie pokoju gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do koordynacji przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa.

§ 11. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia rezerwację uzgodnionej z ministrem właściwym do spraw transportu ilości drewna na pniu na potrzeby osłony technicznej infrastruktury transportowej i potrzeby Sił Zbrojnych oraz zapewnia pomoc przy ścinie i wywozie tego surowca.

§ 12. Przygotowanie transportu morskiego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie statków, a także infrastruktury portowej do zapewnienia przyjęcia, rozładunku, załadunku oraz przeładunków i przewozów morskich;
- 2) organizację przewozów i przeładunków morskich;
- 3) zabezpieczenie nawigacyjno-hydrograficzne i ratownictwo morskie;
- 4) kontrolę żeglugi morskiej;
- 5) formowanie jednostek zmilitaryzowanych;
- 6) organizację remontu okrętów i statków;
- 7) organizację obrony cywilnej, ochronę obiektów i organizację kierowania gospodarką morską;

- 8) odtwarzanie infrastruktury portowej i innych obiektów gospodarki morskiej;
- 9) planowanie i organizację świadczenia usług transportowych.

§ 13. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 12, zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przez:
  - a) przygotowanie, rozwinięcie i zapewnienie funkcjonowania podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny punktów przeładunkowych w portach i przeładowniach polowych,
  - b) utrzymywanie w ramach rezerw państwowych mobilizacyjnych sprzętu specjalistycznego i urządzeń niezbędnych do zorganizowania transportu morskiego i redowego oraz oddziałów przeładunkowych w portach morskich,
  - c) typowanie i przygotowanie statków do wykonywania przewozów morskich,
  - d) organizowanie dezaktywacji, odkażania, dezynfekcji i deratyzacji statków, w uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw środowiska i zdrowia,
  - e) organizowanie ochrony i odtwarzanie infrastruktury portowej oraz ochronę statków, urzędów i przedsiębiorców, realizujących zadania obronne,
  - f) utrzymanie morskiego potencjału przeładunkowo-transportowego, zapewniającego przewozy na potrzeby obronne,
  - g) organizowanie wojskowych przewozów morskich, w tym: operacyjnych, ewakuacyjnych, medycznych i zaopatrzeniowych,
  - h) przygotowanie zaplecza portowego do wojskowych przewozów morskich,
  - i) zapewnienie utrzymania łączności na potrzeby kierowania transportem i gospodarką morską we wszystkich stanach gotowości obronnej państwa,
  - j) planowanie i realizację inwestycji związanych z przewozami morskimi na rzecz Sił Zbrojnych i gospodarki, ochrony i odtwarzania infrastruktury transportu morskiego, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw gospodarki i Skarbu Państwa;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki przez:
  - a) adaptację wytypowanych statków na potrzeby wojskowych przewozów morskich,
  - b) określanie potrzeb gospodarki w zakresie transportu morskiego dla zapewnienia funkcjonowania państwa,
  - c) utrzymanie niezbędnego potencjału produkcyjnego na zabezpieczenie remontów okrętów i statków;

- 3) Minister Obrony Narodowej przez:
- ustalanie sposobu gromadzenia sprzętu techniczno-wojskowego zapewniającego przygotowanie statków i ich załóg do samoobrony i obrony przed bronią masowego rażenia,
  - określanie potrzeb Sił Zbrojnych w zakresie transportu morskiego i przeładunków oraz remontu jednostek pływających,
  - opiniowanie nowo budowanych statków pod względem obronnym,
  - opracowywanie wniosków dotyczących określania obszarów oraz akwenów, przez które może następować przemieszczanie Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych;
- 4) minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przez:
- organizację punktów przeładunkowych paliw płynnych,
  - utrzymywanie odpowiednich pojemności buforowych oraz zapasów sprzętu i urządzeń umożliwiających przeładunki paliw płynnych;
- 5) właściwi wojewodowie, organizując rejony przeładunkowe, wskazane przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.

§ 14. 1. Przygotowanie transportu morskiego do świadczenia usług przewozowych zapewniają:

- minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie:
  - przeładunków i przewozów morskich Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych, sprzętu wojskowego oraz środków materiałowych na potrzeby Sił Zbrojnych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
  - wykorzystania cywilnego transportu morskiego do ewakuacji ludności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych;
- minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie remontów okrętów i statków, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i Ministrem Obrony Narodowej;
- minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w zakresie przygotowania paliw płynnych do przeładunków i przewozów morskich, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i Ministrem Obrony Narodowej.

2. W procesie przygotowań obronnych transportu morskiego, w tym realizacji przedsięwzięć zapewniających bezpieczeństwo statków, uwzględnia się zasady kontroli żeglugi.

§ 15. 1. Przygotowanie transportu samochodowego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- przygotowanie do dostosowania i przekazania pojazdów samochodowych i maszyn na potrzeby Sił Zbrojnych;
- przygotowanie do formowania jednostek zmilitaryzowanych przewidzianych do realizacji zadań przewozowych w czasie wojny;
- przygotowanie transportu samochodowego na potrzeby jednostek zmilitaryzowanych i formacji obrony cywilnej podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny, zgodnie z ich etatami oraz normami i tabelami należności;
- przygotowanie do działania skoncentrowanego transportu samochodowego w przedsiębiorstwach przewozowych oraz jednostek organizacyjnych transportu samochodowego, w celu zapewnienia wykonania przewozów w czasie wojny;
- przygotowanie niezbędnej ilości stacjonarnych i polowych punktów dezaktywacji i odkażania środków transportu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 2;
- przygotowanie i przekazanie, jednostkom wykonującym przewozy, niezbędnych zajezdni i stacji obsługi i napraw pojazdów mechanicznych wraz z urządzeniami, maszynami i innym wyposażeniem, w trybie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”;
- przygotowanie miejskiej komunikacji samochodowej w celu ewakuacji ludności.

2. Ministrowie, wojewodowie i kierownicy jednostek organizacyjnych transportu samochodowego, wykonujący skoncentrowany transport samochodowy, realizują zadania określone w ust. 1 pkt 5, z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska.

§ 16. 1. Potrzeby jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji i jednostek stanowiących bazę specjalnie tworzonych jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji oraz formacji obrony cywilnej, w zakresie pojazdów samochodowych i maszyn, związane z rozwinięciem tych jednostek, zapewnia się przez wykorzystanie:

- pojazdów samochodowych i maszyn znajdujących się w jednostkach organizacyjnych będących bazami formowania tych jednostek;
- pojazdów samochodowych i maszyn przyjętych od kierowników innych jednostek organizacyjnych niż wymienione w pkt 1;
- przydzielonych na czas określony pojazdów samochodowych.

2. Pokrycie potrzeb, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 17. 1. Potrzeby w zakresie pojazdów samochodowych i maszyn państwowych jednostek organizacyjnych, wykonujących zadania obronne, jak również po-

trzeby w tym zakresie związane z ewakuacją ludności i dóbr materialnych oraz potrzeby związane z podwyższeniem gotowości obronnej państwa i w czasie wojny, zapewnia się przez wykorzystanie:

- 1) pojazdów samochodowych i maszyn pozostających w dyspozycji posiadaczy do czasu ich pobrania na potrzeby Sił Zbrojnych i innych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania obronne;
- 2) przydzielonych okresowo lub jednorazowo pojazdów samochodowych.

2. Pokrycie potrzeb, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 18. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje działania w zakresie przygotowania transportu kolejowego na potrzeby obronne państwa.

2. Przygotowanie transportu kolejowego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) ustalenie potrzeb przewozowych oraz wymagań techniczno-obronnych w tym zakresie;
- 2) przygotowanie niezbędnej ilości i rodzajów taboru kolejowego specjalnie utrzymywanego dla zapewnienia przewozów na rzecz Sił Zbrojnych, podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 3) zapewnienie niezbędnej ilości cystern kolejowych;
- 4) współpracę i wzajemne świadczenia przedsiębiorców podczas realizacji przewozów i osłony technicznej oraz wykorzystania posiadanych środków trakcyjnych do organizowania trakcji zastępczej na zelektryfikowanych liniach kolejowych znaczenia obronnego;
- 5) wykonanie przedsięwzięć organizacyjnych zapewniających sprawne przejęcie z państw sąsiednich taboru kolejowego;
- 6) organizacyjne przygotowanie do użycia eksploatowanego taboru kolejowego w poszczególnych stacjach gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 7) gromadzenie oraz utrzymywanie wyposażenia i urządzeń przeznaczonych do przystosowania wagonów krytych towarowych do przewozu ludzi w transportach wojskowych i ewakuacyjnych;
- 8) wprowadzanie ograniczeń przewozowych oraz określanie priorytetu przewozów poszczególnych rodzajów ładunków;
- 9) wprowadzanie uproszczonego zamawiania przez przewoźników rozkładu jazdy dla przesyłek priorytetowych.

3. Realizację zadań zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw transportu — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4—9;

- 2) minister właściwy do spraw Skarbu Państwa oraz wojewodowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu — w zakresie zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Realizacja zadań określonych w ust. 3 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. Nr 122, poz. 1320 oraz z 2002 r. Nr 188, poz. 1571), zwanej dalej „ustawą o organizowaniu zadań”, oraz w trybie przepisów ustawy.

§ 19. Przygotowanie transportu lotniczego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie Siłom Zbrojnym niezbędnej ilości statków powietrznych;
- 2) przygotowanie statków powietrznych do wykonywania zadań w czasie wojny na rzecz Sił Zbrojnych oraz organów administracji publicznej, a także potrzeb w zakresie obrony cywilnej;
- 3) przygotowanie i utrzymanie ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej lotnisk oraz innych urządzeń i zaplecza technicznego, przewidzianych do wykorzystania w czasie wojny na potrzeby Sił Zbrojnych i innych celów, związanych z działaniem lotnictwa cywilnego w czasie wojny;
- 4) przygotowania organizacyjne do ograniczenia lub zawieszenia, podczas podwyższania gotowości obronnej państwa, ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych oraz podporządkowania przestrzeni powietrznej wymogom operacyjnym lotnictwa wojskowego;
- 5) koncentrację i przekazanie statków powietrznych oraz lotnisk, a także urządzeń i zaplecza technicznego lotnictwa wraz z personelem obsługującym, znajdujących się w posiadaniu jednostek organizacyjnych lotnictwa, nieprzewidywanych do militaryzacji i użycia przez Siły Zbrojne.

§ 20. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 19, zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw transportu przez:
  - a) przygotowanie do dostosowania i przekazania na potrzeby Sił Zbrojnych statków powietrznych wraz z przedmiotami indywidualnego wyposażenia oraz zapasem eksploatacyjnych części zamiennych,
  - b) określanie zakresu przygotowania statków powietrznych do wykonywania zadań w czasie wojny na rzecz organów administracji publicznej, a także potrzeb w zakresie obrony cywilnej,
  - c) ustalanie zakresu prowadzenia prac przygotowawczych i opracowywanie planów koncentracji transportu lotniczego,
  - d) przygotowanie określonych jednostek transportu lotniczego przewidzianych do militaryzacji;

2) Minister Obrony Narodowej przez:

- a) ustalanie obszarów infrastruktury państwa w zakresie transportu lotniczego do wykorzystania na potrzeby obronne, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, transportu i gospodarki,
- b) planowanie potrzeb w zakresie odtwarzania infrastruktury lotniskowej,
- c) opracowywanie wniosków w sprawie określenia obszaru operacyjnej odpowiedzialności państwa;

3) minister właściwy do spraw gospodarki, przez planowanie potrzeb gospodarki instytucji i urzędów w zakresie wykorzystania cywilnego transportu lotniczego, infrastruktury lotniskowej i lotniczych urządzeń naziemnych, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych i transportu;

4) minister właściwy do spraw zdrowia, przez planowanie wykorzystania lotnictwa sanitarnego, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw transportu.

§ 21. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje przygotowanie żeglugi śródlądowej na potrzeby obronne państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej organizuje wykonywanie zadań na potrzeby obronne państwa w zakresie budowy, modernizacji i utrzymania śródlądowych dróg wodnych, utrzymania śródlądowych wód powierzchniowych wraz z infrastrukturą techniczną obejmującą budowle oraz urządzenia wodne.

3. Przygotowanie żeglugi śródlądowej i śródlądowych dróg na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie do sformowania określonych jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań przeprawowych, oraz gromadzenie środków do zorganizowania i uruchomienia przepraw promowych lub mostowych w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 2) przygotowanie niezbędnych budowli wodnych w rejonach planowanych przepraw promowych lub mostowych;
- 3) osłonę techniczną śródlądowych dróg wodnych;
- 4) przygotowanie niezbędnej ilości statków;
- 5) świadczenie usług przewozowych.

4. Ministrowie właściwi do spraw transportu, gospodarki wodnej i Skarbu Państwa przydzielają kierownikom i przedsiębiorcom zadania wymienione w ust. 3 oraz nakładają obowiązki na kierowników podporządkowanych i nadzorowanych przez nich jed-

nostek organizacyjnych i przedsiębiorców, dla których są organami założycielskimi.

5. Organem właściwym do nakładania zadań obronnych, o których mowa w ust. 3, w stosunku do jednostek organizacyjnych i przedsiębiorców niebędących we właściwości organów, o których mowa w ust. 4, są wojewodowie.

6. Określenie zadań, o których mowa w ust. 3, przez organy wymienione w ust. 4 i 5, następuje w trybie przepisów ustawy, a także ustawy o organizowaniu zadań.

§ 22. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 21 ust. 3, zapewniają:

1) minister właściwy do spraw transportu przez:

- a) wykonanie dojazdów drogowych do przeładowni polowych, osi przepraw, portów, przystani i umocnionych nabrzeży, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej,
- b) uwzględnianie w nowo budowanych statkach rozwiązań technicznych umożliwiających ich wykorzystanie na potrzeby obronne państwa;

2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przez:

- a) przygotowanie niezbędnych budowli wodnych w rejonach przewidywanych przepraw promowych i mostowych, utrzymanie szlaków żeglownych na śródlądowych drogach wodnych w gotowości eksploatacyjnej, na odcinkach i w miejscach ustalonych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- b) przygotowanie sił i gromadzenie niezbędnych środków technicznych oraz organizowanie osłony technicznej śródlądowych dróg wodnych, na odcinkach ustalonych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- c) przygotowanie osłony hydrometeorologicznej na potrzeby obronne;

3) Minister Obrony Narodowej przez planowanie i organizację przewozów na potrzeby Sił Zbrojnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu;

4) właściwi wojewodowie przez:

- a) przygotowanie nabrzeży przeładunkowych w miejscach ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej,
- b) organizację i uruchomienie przepraw promowych dla Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych w ustalonych miejscach i czasie, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- c) eksploatację i wykorzystanie przepraw, o których mowa w lit. b, na potrzeby gospodarki i ludności cywilnej.

§ 23. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje i nadzoruje zadania w zakresie przygotowania infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa i wdraża wymagania techniczno-obronne w tym zakresie.

2. Przygotowanie infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie określonych dróg publicznych do eksploatacji w czasie wojny;
- 2) sukcesywną budowę objazdów wytypowanych miast i węzłów drogowych, eliminowanie jedno-poziomowych skrzyżowań dróg publicznych z liniami kolejowymi o dużej częstotliwości ruchu, a także utrzymanie istniejących dojazdów i bezkolizyjnych skrzyżowań w gotowości eksploatacyjnej;
- 3) budowę dublujących mostów drogowych w rejonach ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 4) przygotowanie i utrzymanie dróg dojazdowych zapewniających funkcjonowanie:
  - a) przepraw przez przeszkody wodne,
  - b) rejonów przetadunkowych,
  - c) przetadowni polowych,
  - d) baz zaopatrywania Sił Zbrojnych;
- 5) budowę i utrzymanie drogowych przejść granicznych przewidywanych do wykorzystania przez Siły Zbrojne i wojska sojusznicze, zgodnie z umowami międzynarodowymi;
- 6) budowę i modernizację drogowych odcinków lotniskowych na trasach określonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 7) planowanie wydatków na zadania związane z przygotowaniem sieci drogowej znaczenia obronnego, w tym zwłaszcza na:
  - a) modernizację nienormatywnych odcinków dróg i obiektów mostowych,
  - b) przygotowanie planistyczno-organizacyjne do budowy mostów, o których mowa w pkt 3,
  - c) przygotowanie i utrzymanie bezpośrednich dojazdów i dróg łącznikowych, zapewniających funkcjonowanie rejonów przetadunkowych i przepraw przez szerokie przeszkody wodne,
  - d) gromadzenie, utrzymywanie i ochronę rezerw państwowych mobilizacyjnych.

3. Realizację zadań zapewniają:

- 1) organy administracji publicznej właściwe w sprawach zarządzania drogami publicznymi znaczenia obronnego — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4, 6 oraz pkt 7 lit. a—c;
- 2) wojewodowie — w zakresie zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 5;
- 3) minister właściwy do spraw transportu — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 7 lit. d.

4. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje realizację zadań przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

5. Minister właściwy do spraw transportu uwzględnia potrzeby w zakresie przygotowania dróg znaczenia obronnego w działalności statutowej podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, realizujących zadania związane z przygotowaniem infrastruktury drogowej.

§ 24. 1. Minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie zapewniają przygotowanie do sformowania jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej infrastruktury drogowej w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 25. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje działania w zakresie przygotowania infrastruktury kolejowej na potrzeby obronne państwa oraz wdraża wymagania techniczno-obronne w tym zakresie.

2. Przygotowanie infrastruktury kolejowej na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie i utrzymywanie linii kolejowych, stacji oraz kolejowych przejść granicznych, rejonów przetadunkowych, a także punktów ładunkowych w portach morskich i lotniczych, zapewniających przewozy wojskowe;
- 2) określanie wykazu linii kolejowych o państwowym znaczeniu wyłącznie ze względów obronnych;
- 3) organizowanie osłony technicznej sieci kolejowej oraz gromadzenie materiałów i sprzętu, a także taboru kolejowego dla jej zapewnienia;
- 4) utrzymanie istniejących objazdów w stałej gotowości eksploatacyjnej;
- 5) przygotowanie niezbędnej ilości stacjonarnych i polowych punktów dezaktywacji i odkażania taboru kolejowego;
- 6) przygotowanie łączności kolejowej do działania w czasie wojny pomiędzy jednostkami sąsiednich rejonowych zarządów kolejowych;
- 7) utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej określonych kolejowych przejść granicznych zgodnie z umowami międzynarodowymi;
- 8) gromadzenie i utrzymywanie rezerw państwowych mobilizacyjnych oraz typowanie do pozyskania w czasie stałej gotowości obronnej państwa niezbędnej ilości materiałów i konstrukcji zapewniających odbudowę obiektów w ramach osłony technicznej sieci kolejowej;
- 9) przygotowanie do sformowania jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej infrastruktury kolejowej w czasie podwyższenia gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

§ 26. Minister właściwy do spraw transportu, stosownie do ustaleń Ministra Obrony Narodowej:

- 1) przygotowuje i zapewnia eksploatację określonych linii i stacji kolejowych oraz punktów ładunkowych i dojazdów drogowych w odniesieniu do tymczasowych rejonów przeładunkowych;
- 2) koordynuje odtwarzanie sieci i obiektów kolejowych zgodnie z planem osłony technicznej;
- 3) ustala kolejność odbudowy zniszczonych w czasie wojny obiektów sieci kolejowej, szczególnie ważnych dla Sił Zbrojnych.

§ 27. Realizację zadań określonych w § 25 ust. 2 zapewnia minister właściwy do spraw transportu w trybie przepisów ustawy oraz ustawy o organizowaniu zadań.

§ 28. 1. Minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie zapewniają przygotowanie jednostek przewidzianych do militaryzacji, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej sieci kolejowej w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 29. Minister właściwy do spraw transportu, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ustala zakres wykorzystania w czasie wojny funkcjonariuszy Straży Ochrony Kolei do ochrony obiektów, mienia i porządku na obszarze kolejowym.

§ 30. 1. Przygotowanie ochrony transportu na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) ochronę i obronę obiektów infrastruktury transportowej;
- 2) tworzenie pododdziałów ochronnych;
- 3) ochronę punktów załadunkowych, stacji oraz przewożonych towarów i osób przed oddziaływaniem przeciwnika oraz obronę przeciwdywersyjną i an-

tyterrorystyczną, a także obronę i ochronę przed środkami masowego rażenia;

- 4) ochronę i obronę obiektów i urzędzeń lotnictwa cywilnego, statków powietrznych realizujących zadania obronne oraz systemów przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym;
- 5) ochronę portów morskich i rzecznych oraz punktów przeładunkowych, baz remontowych statków oraz obiektów i urzędzeń zapewniających kierowanie transportem morskim i żeglugą śródlądową;
- 6) organizację współdziałania sił i środków ochrony i obrony, w tym jednostek Sił Zbrojnych, realizujących wspólnie zadania szczególnej ochrony obiektów;
- 7) odtwarzanie zasobów sił i środków, niezbędnych do realizacji zadań ochronnych.

2. Realizację zadań określonych w ust. 1 pkt 1 zapewniają ministrowie i wojewodowie, we właściwości których znajdują się te obiekty, z tym że zadania związane ze szczególną ochroną obiektów realizuje się w trybie przepisów odrębnych.

3. Zadania określone w ust. 1 pkt 2 realizują ministrowie i wojewodowie w trybie przepisów ustawy.

4. Zadania określone w ust. 1 pkt 3—5 realizuje Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie poprzez podległe, wyspecjalizowane formacje ochronne i obronne, w tym jednostki Sił Zbrojnych; współdziałanie wszystkich sił i środków będących we właściwości wymienionych organów zapewniają wojewodowie, starostowie, wójtowie i burmistrzowie (prezydenci) na terenie ich działania.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*